

an MacEwan: The children act.

I 2015 udgav den engelske forfatter bogen the children act. Den blev meget omtalt og for et par år siden filmatiseret med Emma Thomson i hovedrollen som den højagtede højesteretsdommer Fiona May.

Jeg så filmen forleden aften i Tv og tænkte igen på at det er mærkeligt, at den bog ikke er oversat til dansk, al den stund vi har så travlt med at forholde os til omskærelse af drengebørn i dette land.

Man kunne gå en mistanke om at det er med vilje, for film nuancere det at forholde sig til religiøse overbevisninger, selv om det virkelige fokus selvfølgelig er den skyld vi pådrager os, når vi bestemmer i andres liv.

Sagen handler om en ung mand der nægter, trods sin leukæmi at modtage blod, fordi han er opvokset som Jehovas vidne. Uden blodtransfusion vil han dø. Det er nu op til dommeren at bestemme om der skal ydes tvang mod den umyndige dreng. Hun stiger ned fra sit høje dommersæde og besøger ham på hospitalet. Hun bliver betaget af den smukke og kloge dreng og han af hende. De finder hinanden i musik og poesi

Hun bestemmer at han skal leve. Det gør han men han opsøger hende, hun har jo givet ham livet og lyrikken og musikken. Hun afviser ham. Hans forældre afviser ham. Et stykke tid efter vender sygdommen tilbage og han er blevet 18 år og vælger nu at dø. Fiona bryder sammen. Filmen påstår at det skete, gør hende menneskelig, men skal et menneske virkelig dø for at andre kan blive menneskelige? Har vi hørt den fortælling før?

Det er det ene forløb.

Det andet er hvad der får os til at lovgive imod andre menneskers religiøse overbevisninger.

McEwan har ikke et svar men måske blev vi lidt klogere og kan lægge vores skråsikkerhed lidt væk i debatten. Og både bogen og filmen er værd at bruge tid på.